

Gert Petersen (SF):

I Socialistisk Folkeparti er vi naturligvis tilfredse med selve den omstændighed, at samfundstjeneste nu indføres som en sanktionsmulighed i straffeloven. Vi har som bekendt hele tiden været tilhængere af princippet, og selv om jeg godt hørte den socialdemokratiske ordfører tage forskud på glæderne, kan jeg heller ikke nære mig for at minde om, at de nuværende regeringspartier gjorde modstand, da den daværende, socialdemokratiske justitsminister i 1982 var så klog, at han startede denne forsøgsordning. Nuvel, vi glæder os over, at man er kommet på bedre tanker; gode ideer slår jo alligevel igennem i den sidste ende.

Men jeg ser alligevel en hestehov stikke frem på adskillige punkter i dette forslag, der nu skal give samfundstjenesten lov hjemmel, for jeg tror, at vore udgangspunkter stadig er noget forskellige. I Socialistisk Folkeparti har vi simpelt hen ikke megen fidus til, at fængselsstraf og indespærring har den store forbedrende virkning på menneskene, og det gælder i ganske særlig grad, når det drejer sig om unge og om lovovertrædelser, der ikke er af voldsomt alvorlig karakter. Her vil vi meget gerne indskrænke brugen af indespærring og finde andre alternative sanktionsmuligheder, men vel at mærke ikke kun sanktioner i ordets snævre forstand, men forholdsregler, der også kan påvirke den pågældende positivt og motivere ham eller hende til fremtidig at afstå fra at begå lovbrud.

Jeg skal gerne medgive, at det fremgår af bemærkningerne, at det også er hovedtanken bag meget af det, som man foreslår. Jeg synes bare ikke, man altid rammer rigtigt, og i hvert fald bevirker denne holdning, at selv om vi overvejende er positive fra vores side – det kan jeg godt sige – har vi altså nogle kritiske bemærkninger til forslaget, også fordi vi mener, at det rummer elementer, som peger i en anden retning end den intention, som ministeren selv giver udtryk for i bemærkningerne.

For det første tror vi, at det vil være klogt at skelne klart mellem betinget straf og samfundstjeneste. Der er tilløb til det i lovforslaget, samfundstjenesten har ligesom ved et kompromis fået sit eget kapitel i straffeloven, men det kan alligevel meget vel medføre, at der opstår et begreb i retning af en skærpet betinget straf. Vi kan se af bemærkningerne, at i

Norge er man gået vejen til ende og har gjort samfundstjeneste til et selvstændigt strafalternativ ved siden af de andre strafformer, og vi synes, det ville være det rigtigste.

For det andet synes vi af samme grund, at det er forkert, at der åbnes mulighed for en prøvetid, der rækker ud over afviklingen af samfundstjenesten, og som jo netop er typisk for den betingede straf.

For det tredje er vi modstandere af, at man rejser mulighed for at koble samfundstjeneste sammen med frihedsberøvelse på op til 3 måneder. Så risikerer man, som det også siges af Straffelovrådets flertal, at den resocialiserende indsats bliver forspildt, og at man ikke opnår formålet.

Endelig er vi klart uenige med ministeren, når han nærmest vil udelukke samfundstjeneste som sanktion, når der er tale om røveri, vold, narkokriminalitet, hærværk osv., hvilket andre ordførere jo også var glade for. Det er i strid med al hidtidig praksis. Det er faktisk sådan, at i forsøgsperioden er over 20 pct. af de samfundstjenestedomme, der er afsagt, faldet i sager af disse kategorier; det fremgår af bemærkningerne. Og netop her skal vi huske på, at det drejer sig om lovovertrædelser, som alligevel ikke ville medføre højere straf end op til 1 års ubetinget fængsel. Jeg er overbevist om, at her kan samfundstjeneste have en langt mere pædagogisk virkning end indespærring, især på de unge, og det synes jeg da er et meget vigtigt formål.

Og jeg er ikke imponeret af Højesteret. Jeg mener ikke, Højesteret er lovgiver i dette land; det er Folketinget, der bestemmer lovgivningen. Når man nævner, som det er sket her, at Højesteret omgjorde en landsretsdom, hvor man kun havde givet samfundstjeneste – herregud, kun samfundstjeneste for voldtægt! – så skal det altså føjes til, at Højesteret kun gav ½ års ubetinget fængselsstraf, altså kun 6 måneder. Mere var det ikke, og det er en helt usædvanlig lav straf for voldtægt. Jeg kender ikke de nærmere omstændigheder, men det må have været dem, der bevirkede, at landsretten valgte at idømme samfundstjeneste.

Jeg skal tilføje, at hvad angår de øvrige ændringsforslag til straffeloven, kan vi stort set støtte dem, dog undtagen den nye affattelse af § 183 a. Naturligvis bør skibskapring sidestilles med flykapring, men vi mener, at man bør